

MULTIFACETED PERSONALITIES CREATION OF K.N. SUBRAMANIAM

க.நா.சு.வின் படைப்புகளில் பன்முக ஆளுமைகள்

எஸ்.ஆர். கார்த்திக் குமரன்^{அ*}, எஸ்.வி. ரவின்^அ

^அ தமிழ்த்துறை, தியாகராஜர் கல்லூரி, மதுரை- 625009, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

S.R. Karthick Kumaran^{அ*}, S.V. Ravin^அ

^அ Department of Tamil, Thiagarajar College, Madurai-625009, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author: karthick_tamsf@tcarts.in

Received: 18-03-2020, Accepted: 15-04-2020

Abstract: This article compares and criticizes the modern literary trend of Tamil with the world literary trend and looks at the versatility of the writer, who created a unique way in his writing style. Modern literature in the form of prose has been written in a way that transcends traditional literary / grammatical traditions. In addition, these descriptive copies create a new kind of mood for readers and record comments that are either direct or negative to the community. Furthermore, copies are created to parody the laws framed by society and to guide individual freedom / feelings as an alternative to culture. Such editions inspire new thinking in readers and change their outlook on literature.

Keywords: K.N. Subramaniam, Modern Literature, Multifaceted Personalities, Mental illness, Psycho-neurosis, Christianity

ஆய்வுச்சாரம்: இலக்கியம் மனித மனங்களின் எண்ணங்களையும் சமூகத்தின் நிகழ்வுகளையும் பதிவுசெய்வதால்தான் ஒவ்வொரு காலத்திற்கேற்றவாறு அதன் வகைமைகள்/வடிவங்கள் மாறுபட்டுக்கொண்டே வந்துள்ளன. இத்தகைய வகைமைகளில் இறுதியாக உள்ள தற்கால நவீன இலக்கியமானது, பலதரப்பட்ட கருத்தாக்கங்களை வெளிக்கொணர்வதுடன், அதன் உருவம் மற்றும் உள்ளடக்கமானது பல்வேறுவிதமான மாற்றங்களுடன் உலகளாவிய தளத்தில் இயங்குவதாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளன. உரைநடையில் வடிவில் அமைந்த இந்நவீன இலக்கியம் மரபார்ந்த இலக்கிய/இலக்கண மரபுகளை மீறிய தன்மையுடன் எழுத்தாக்கம் பெற்றுள்ளன. இத்துடன், இவ்விலக்கியப் பிரதிகள் வாசகர்களுக்கு புதியவகை மனோநிலையை ஏற்படுத்துவதுடன், சமூகத்திற்கு நேரான அல்லது எதிரான கருத்துக்களையும் பதிவுசெய்கின்றன. மேலும், சமூகம் கட்டமைத்துள்ள சட்டதிட்டங்களைப் பகடி செய்யும் விதமாகவும் பண்பாட்டிற்கு மாற்றாகவும் தனிமனித சுதந்திரத்தையும்/உணர்வுகளையும் வழியுறுத்திப் பிரதிகள் படைப்பாக்கம் பெறுகின்றன. இத்தகைய பிரதிகளை வாசிக்கும் வாசகர்களுக்கு புதுவித சிந்தனையைத் தூண்டிவிடுவதுடன், இலக்கியம் குறித்த பார்வையையும் மாற்றிவிடச் செய்கின்றன. அந்தவகையில், தமிழின் நவீன இலக்கியப் போக்கினை உலக இலக்கியப் போக்குடன் ஒப்பிட்டு

விமர்சித்தும் இலக்கியத்தில் தனக்கான தனித்த ஆளுமையை தன் எழுத்துக்களின் வழியாக உண்டாக்கிய க.நா.சுப்ரமணியம் என்ற எழுத்தாளனின் பன்முகத்திறனைக் காணுவதாகவே இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமையப்பெற்றுள்ளது.

கருச்சொற்கள்: க.நா. சுப்பிரமணியன், நவீன இலக்கியம், பன்முக ஆளுமை, மனநோய், உளவியல், கிறித்தவம்

ஆய்வு நெறிமுறைகள்:

நவீன இலக்கியம் சார்ந்த இவ்வாய்வானது பண்புசார் அணுகுமுறையில் அமையப்பெற்றுள்ளது. இவ்வாய்வில் பன்முகப்பட்ட படைப்பாற்றல் அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் ஆய்வுக்குத் தேவையான நூல்கள், கட்டுரைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

க.நா.சு.

கந்தாடை நாராயணசாமி சுப்ரமணியம் சுவாமிமலையில் பிறந்தார். சிறுவயதிலிருந்தே இலக்கியத்தில் ஆர்வம்கொண்ட இவர் தன் தந்தையின் விருப்பத்திற்கிணங்க, கல்கத்தாவிற்குச் சென்று பள்ளிப்படிப்பை மேற்கொண்டு, அவரது எண்ணப்படி, மத்திய அரசாங்கப் பணியான தபால் ஆபீஸில் குமாஸ்தாவாக பணியாற்றும் சூழல் ஏற்பட்டது. பள்ளிப்படிப்பை சிறப்பான முறையில் கற்றதைத் தொடர்ந்து க.நா.சு. தென்னகத்தின் கேம்பிரிட்ஜ் என்று அழைக்கப்படும் கும்பகோணம் அரசுக் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டார். இங்குதான் கு.பா. ராஜகோபாலன், தி. ஜானகிராமன், ஐ. சாமிநாதன், எம்.வி. வெங்கட்ராம் போன்ற பலரும் பயின்றார்கள். இக்கல்லூரிப் படிப்பின்வழி தன் அறிவின் எல்லைகளை விஸ்தரிப்படுத்திக்கொண்டார். பல புதிய இலக்கியப் பிரதிகளையும் இலக்கியாசிரியர்களையும் தத்துவாசிரிய விருத்தங்களையும் படித்தார். இதன் காரணமாக இலக்கியக் கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதத்தொடங்கினார்.

“உலக இலக்கியத்தரம் என்று ஒன்றுண்டு என்பதை இந்திய இலக்கியத்திலே முதலில் சொன்னவர் க.நா.சு.தான். ... ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளின் மூலம் தமிழின் தரத்தை அதன் தனித்துவத்தை க.நா.சு. அறிந்தே இருந்தார். சமஸ்கிருதத்தில் வேதங்கள் தனிமொழியாகப் பயில்வது போல் தமிழிலும் சங்க இலக்கியம் என்ற புதிய மரபு இருப்பதை மெல்ல மெல்ல உணர்ந்தார். தமிழில் அவற்றை கற்கவும் முனைந்தார். இருட்டு முட்டுக்காடுகளுக்குள் நுழைந்து இரத்தம் கக்குவது போல இருந்தது அந்த அனுபவம். இந்தச் சமயத்தில்தான் பாரதி எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. திணறிக்கொண்டிருந்த க.நா.சு.வுக்கு வெளிச்சமிட்ட ராஜபாட்டை தெரிந்துவிட்டது. தமிழிலும் கவிதை எழுதமுடியும். இதோ தமிழ்க்கவிதை! இதுவல்லவோ எழுத்து? மனதில் எண்ணியதை, சொல்லில், செயலில் வடித்துக் காட்டிய பாரதியை தன் வழிகாட்டியாக வெளிப்படையாக ஏற்காவிடினும் பாரதியின் அற்புதமான கவிதை, வசன, வெளியீட்டுத் திறனுக்கு அடிமையானார். ஆனால், பாரதியைப் பற்றி யாரும் உயர்வாகப் பேசவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் உணர்ந்தார். அப்பொழுதுதான் தைரியமாக தமிழ் எழுத க.நா.சு. முயன்றார்.” (தஞ்சை பிரகாஷ், 2001, இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள், க.நா.சு., ப.12, Thanjai Prakash, 2001, Indiya illakiya sirpikal, K.N.S., Sakithya Akadamy, Delhi.) இவ்வாறு தமிழின் தனித்துவத்தை ஆங்கில நூல்களின் வழி தெரிந்துகொண்டு, பாரதியின் கவிதைகளில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டு, தமிழில் எழுதத்தொடங்கினார். க.நா.சு. தமிழில் எழுதுவதை ஏற்காத இவருடைய தந்தை “ஆங்கிலம்தான் உலகை ஆளும் மொழி! ஆங்கிலத்தில்தான் உலக இலக்கியம் என்று ஒன்றிருக்கிறது. மற்ற மொழி இலக்கியங்கள் எல்லாம் வெறும் அழகுணர்ச்சி சார்ந்தவைதான் தவிர, அறிவார்த்தமான, உலகளாவிய, தத்துவார்த்த சிந்தனைகளின் இலக்கிய வடிவம் அல்ல என்று க.நா.சுப்ரமணியத்திற்குப் பலமுறை தீர்க்கதரிசனம் கூறினார் நாராயணசாமி ஐயர் என்கிற தீவிர இலக்கியவாதி.” (தஞ்சை பிரகாஷ், 2001, இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள், க.நா.சு., ப.13, Thanjai Prakash, 2001, Indiya illakiya sirpikal, K.N.S., Sakithya Akadamy, Delhi) எனினும் க.நா.சு. தமிழிலே எழுதுவதைத்தான் விரும்பினார். இதனால்தான் இவர் இன்று வரை பெரிதும் கவனிக்கப்படாதவராகவே இருக்கின்றார். திறனாய்வு, விமர்சனம் போன்ற புதியனவற்றை தமிழில் அறிமுகப்படுத்தியதோடு, நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு, பத்திரிக்கை போன்ற பல தளங்களில் இயங்கியவர். தமிழில் நவீன இலக்கியத்தின் அவசியத்தை தன் வீரியமிக்க கருத்தாக்கங்கள் மூலம்

எடுத்துரைத்ததோடு, இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் போக்குகளையும் பேராசிரியர்களையும் கல்வி நிறுவனங்களையும் தன் எழுத்தின் வழி சாடினார்.

“எத்தனை தரம் சொன்னாலும் போதாது. தமிழ்ச் சர்வகலாசாலைகளும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தப் பாடுபடுகிற அளவுக்குத் தமிழ் இலக்கியத் தரத்தை உயர்த்தப் பாடுபடுவதாகக் காணோம். ராஜம்ஜயரின் அம்மையப்ப பிள்ளையின் நல்ல தனத்தையும் பாண்டித்தத்தையும் மீறியவர்களாக இன்னமும் நமது சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர்களும் லெக்சரர்களும் இன்றும் செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

சில ஆங்கிலப் பண்டிதப் பேராசிரியர்கள் தமிழிலும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்துவதால் நிலைமை சற்றே திருந்தலாம். இருந்தாலும் தமிழ்த்துறையினர் வெளியிடுகிற நூல்களும் Ph.D. பட்டம் பெற்றுத் தருகிற Thesisகளும் தமிழ்த்துறையைச் சார்ந்தவர்களுடைய இன்றைய இலக்கிய அறிவுச்சூனியம் அவர்களைத் தலைகுனியவைக்கத்தக்கதாக இருந்தாலும் நம்மைத்தான் தலைகுனிய வைக்கின்றன.”(காவ்யா சண்முகசுந்தரம் (தொ.ஆ.), 2012, க.நா.சு. (க.ஆ.), க.நா.சு. கட்டுரைகள்- 2, ‘ஓர் இலக்கிய இயக்கம் தோன்ற’, ப.615, Kavya Sanmugasundaram, 2012, K.N.Su, Started for One Literary Movement)

என பல கட்டுரைகளில் தற்கால இலக்கியத்தின் தன்மையை தனக்கே உரிய ஆவேசமான உணர்வுடன் அழுத்தமான எழுத்துக்களின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதனால் மரபார்ந்த இலக்கியாசிரியர்களிடையே எதிர்ப்பை சம்பாதித்தார். இருப்பினும் அதனைப் பற்றி எந்தவித கவலையுமில்லாமல் இலக்கியத் தரத்தை உயர்த்தவே அரும்பாடுபட்டார்.

தன் வாழ்க்கையையே இலக்கியத்திற்காக அர்ப்பணித்த இவர், தமிழ் இலக்கியத்தை, உலகளவிற்கு கொண்டு செல்லவேண்டுமென கருதியவர். அதோடு உலகமொழிகளில் உள்ள சிறந்த இலக்கியங்களைத் தமிழுக்கும் கொண்டு வந்ததுடன், உரைநடைக்கு புதியபோக்கினையும் அளித்தவர். இத்துடன், தமிழிலுள்ள படைப்புகளில் சிறந்ததாக, தான் கருதியப் படைப்புகளையும் தன் விமர்சனத்தின் மூலம் கருத்துரை வழங்கியவர். சமகாலப் படைப்பாளர்கள் சிலர் இவரை எதிர்த்தபோதிலும், தங்களுடைய படைப்புகள் குறித்து இவர் விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்? என பார்க்கும் அளவிற்கு, தனித்துவமாகச் செயல்பட்டவர். இத்தகைய அம்சங்கள் பொருந்திய க.நா.சு. தன் படைப்புகளில் எவ்விதமான கருத்தாக்கங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதை சில பிரதிகளினூடாகக் காணலாம்.

பித்தப்பூ

சாத்தனூரில் தியாகு என்ற தியாகராஜன், தனக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதாக ஊரார் சொல்ல, அவனுக்கு ஏற்படும் மனநிலையைப் பற்றி விவாதிக்கிறது இப்பிரதி. தன்னை பைத்தியமாக நினைக்கும் தியாகு, இயல்பிலே நல்லதனத்துடன் நடந்துகொண்டாலும் அவனைப் பற்றிய சமூகப்பார்வை வேறொன்றாக இருக்கிறது. இதனை இவ்வூரில் உள்ள ஒரு எழுத்தாளனுடன் விவாதிப்பதாகக் கதை நகர்கிறது. பைத்தியம் குறித்த மனப்போக்குகளையும் எண்ணவோட்டங்களையும் இதில் சொல்வதோடு, சமூகம் பைத்தியத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள அளவுகோல்களையும் எடுத்துரைக்கிறது. மிஷல் ஃபூக்கோ என்ற பிரெஞ்சுச் சிந்தனையாளர் பைத்தியத்தைக் குறித்து வரையறை செய்பவர்கள் உண்மையில் பைத்தியமில்லாதவர்களா என்று கூறுவதுபோல, தியாகு பைத்தியத்தின் தன்மைகளை பிறருடனும் உலகநடப்புகளுடனும் ஆராய்வதாக இப்பிரதி அமைந்துள்ளது. மனிதன் தன் இயல்பான குணங்களிலிருந்து மாறுபட்டால் அவரைப் பைத்தியம் என்று சமூகம் கூறுகிறது. ஆனால், மற்றவர்களிடம் இல்லாத தனித்தன்மைகள் மனப்பிறழ்வு உள்ளவர்களிடம் காணப்படுகிறது. உலகளவில் நீட்சே, வான்கோ, சாய்கோவ்ஸ்கி போன்றவர்கள் தங்களின் மகத்தான சாதனைகளைத் தங்கள் மனநிலை பிறழ்ந்த சமயத்தில்தான் செய்திருக்கிறார்கள். ஃபூக்கோ எழுதிய “பைத்தியமும் நாகரிகமும்” (Madness and Civilization) என்ற நூல் “பைத்தியம்” என்ற சொல்லாடல் குறித்தும் மனிதகுல வரலாற்றில் தன் இடம் பற்றியும் ஒரு மாற்று உரையாடலை முன்வைக்கிறது.

““உங்களுக்கு பைத்தியகார அனுபவம் நிறைய உண்டா?”

“எழுத்தாளன் என்றாலே பைத்தியக்காரன் என்றுதானே அர்த்தம்? நான் எழுத்தாளனாக இருப்பதே எனக்குப் பித்தம் தூக்கி அடிப்பதனால்தான்.”

“அதுசரி. கவிகள், காதலர்கள் பைத்தியக்காரர்கள் என்று ஷேக்ஸ்பியரே சொல்லியிருக்கிறான்! ...

“...ஆனால் இந்தக் காலத்தில் பைத்தியக்காரன் அல்லாதவன் யார்? சொல்லு” என்றான் ராஜா.

“என் போக்கையும் நடவடிக்கைகளையும் பார்த்து என்னைப் பைத்தியம் என்று தான் என் மனைவியும், மனைவியைச் சார்ந்த உறவினர்களும் கூறுகிறார்கள்” என்றேன் நான்.

“உத்யோகம் என்று எதுவும் தேடிக்கொண்டு போகாமல், எழுதுகிறேன், எழுதுகிறேன் என்று இருப்பது பைத்தியக்காரத்தனமாகத்தான் அவர்களுக்குப் புரிகிறது” என்றேன் தொடர்ந்து.

“அது உண்மையில் பைத்தியக்காரத்தனம்தானே! *You are qualified* உத்யோகம் பார்த்துக்கொண்டு உத்யோகத்திலிருந்து கொண்டே எழுதுவது சுலபமாகவும் இருக்கவும். நீ சொல்வதற்குக் கூட அதிக மதிப்பு இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது” என்றான் ராஜா.” (காவ்யா சண்முகசுந்தரம் (தொ.ஆ.), 2012, க.நா.சு. (நா.ஆ.), க.நா.சு. கதைகள் - 1, ‘பித்தப்பூ’, பக். 466, 479, , *Kavya Sanmugasundaram*, 2012, K.N.Su, Pitthapoo) பைத்தியம், பைத்தியக்காரர்கள், பைத்தியக்காரத்தனம் குறித்து க.நா.சு. இதில் விவாதித்துள்ளார். குறளில் சொல்வதுபோல உலகத்தோடு ஒட்டி வாழவேண்டும். அப்படி வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளாதவர்களை பைத்தியம் என்றே கருதுகின்றனர். வாழ்க்கையை இயங்கச் செய்யும் வழிகளை நாடாதவர்கள், எழுத்தில் அதீத ஈடுபாடு கொண்டவர்கள், சமூகநலனுக்காகப் பாடுபவர்களை பைத்தியக்காரத்தனம் பிடித்தவர்களாகவே மதிப்பிடுகின்றனர். இம்மனநிலை கொண்டவர்கள் சாதாரணத் தனத்திலிருந்து மாற்றம்பெற்று அசாதாரண நிலையில் இருப்பதால்தான் சிறந்த படைப்புருவாக்கங்களை, கருத்தாக்கங்களை, தத்துவார்த்தச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது.

“யாருக்கும், எவ்விதத்திலும் சித்த சுவாதீனம் இல்லாமல் போகலாம்தான். மனத்தில் தாங்கமுடியாத கவலை அல்லது ஏதாவது இசைகேடாக அடிபட்டால் அல்லது ஒரு வியாதியின் கொடுமை காரணமாக - இப்படி எத்தனையோ காரணங்களினால் பைத்தியம் பிடிக்கலாம்.

பைத்தியக்காரர்களைப் பற்றி நான் அதிகம் படித்ததில்லை. ஹிட்லரையும், ஸ்டாலினையும் கூட பைத்தியக்காரர்களாகச் சொல்லிக்காட்டும் நூல்கள் சில படித்திருக்கிறேன். இருவருமே யாராவது தங்களைக் கொன்றுவிடுவார்களோ என்ற பயத்தில் பைத்தியக்காரத்தனமாகவெல்லாம் செயல்படுவார்கள் என்று படித்திருக்கிறேன். உயிருக்கு பயந்து, தற்காப்புக்கு மெய்க்காவலர்களை நம்பி நடமாடும் உலகத்துப் பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம் பைத்தியக்காரர்கள் தானே?” (காவ்யா சண்முகசுந்தரம் (தொ.ஆ.), 2012, க.நா.சு. (நா.ஆ.), க.நா.சு. கதைகள் - 1, ‘பித்தப்பூ’, பக். 466, 479, *Kavya Sanmugasundaram*, 2012, K.N.Su, Pitthapoo) மனப்பிறழ்வு எந்தநேரத்திலும் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. உலகிலுள்ள பெரிய மனிதர்கள் கூட பிறரிடமிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள செய்யும் செயல்கள் பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்குமெனவும் புலப்படுத்தியுள்ளார். ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்கு ஏற்படும் நெருக்கடியான மற்றும் சிக்கலான சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட நினைக்கும்போதும் அல்லது அதை எதிர்க்கும்போதும் ஒரு மாதிரியான நிலை ஏற்படுவதையே சித்தி சுவாதீனமற்ற பைத்தியநிலையாகும் என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது. எனவேதான், க.நா.சு.வின் ‘பித்தப்பூ’ என்னும் பிரதி, இவரின் பிற படைப்புகளிலிருந்து வேறுபட்டு இருப்பதை உணரமுடிகிறது. மேலும் விளிம்புநிலை மனிதர்களாகக் கருதப்படும் இவர்களைப் பற்றிய புனைகதைகள் பிறமொழிகளில் (‘ஆறாவது வார்டு’ - அந்தோன் செகாவ்) இருப்பதை போலவே தமிழிலும் படைத்துள்ளார்.

எழுபேர்

நவீன தமிழ்ப் புனைகதைகள் மக்களின் பலதரப்பட்ட உணர்வுகளைப் பதிவுசெய்ததோடு, சமூகத்தில் அவர்களுக்கான இடம் மற்றும் வாழ்க்கை குறித்தும் படைப்புகளின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். மரபார்ந்த இலக்கிய உள்ளடக்கங்களிலிருந்து விலகி, சுதந்திரமான எழுத்துருவாக்கங்களைப் படைப்பதற்கு புனைகதைகள் வழியேற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளன. அந்தவகையில், க.நா.சு.வின் ‘எழுபேர்’ என்ற நாவல் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடும் பெண்களின் நிலையை சித்திரித்துள்ளது. சிதம்பரம் பிள்ளையார் கோவில் தெருவில் புதிதாக குடித்தனம் வரும் ஒரு குடும்பத்தைப் பற்றியும் அக்குடும்பத்திலுள்ள நான்கு பெண்களைப் பற்றியப் போக்கினையும் எடுத்துரைக்கிறது. இதனால் அப்பகுதியிலுள்ள ஆண்களுக்கு ஏற்படும் மனோநிலையையும் சொல்கிறது. இப்பெண்களின் வீட்டுக்கு நாலு வீடு தள்ளிருக்கும் ராஜா - ராஜி என்ற கணவன் - மனைவிக்கு ஏற்படும் சஞ்சலங்களையும் விவரிக்கிறது. ஒழுக்கச்சீடனாக இருக்கும் ராஜாவுக்கு உலகியல் நடப்புகள் குறித்தும் பிற ஆண்கள் அப்பெண்களிடம் கொண்டுள்ள தொடர்புகள் மற்றும் சுதந்திரத்தின் காரணமாக அவனுக்கு ஏற்படும் மனநிலையை, தோல்வியை இப்பிரதி தத்ருபமாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. சமூகம்

கட்டமைத்துள்ள ஆண் - பெண் (கணவன் - மனைவி) உறவு சிதறடிக்கப்படுவதையும் பெண்களின் சுயநிர்ணயப் போக்கினையும் வெளிக்காட்டுகிறது.

“அவர்களுடைய ‘அழைப்பை’ ஏற்றுக்கொள்ள அவனால் இயலவில்லை!

இது வெட்கக்கேடான விஷயம்தான் - ராஜி கூடச் சொல்லிக்காட்டக்கூடிய அளவுக்கு, வெட்கக்கேடான விஷயம்தான் என்று அவனுக்குத் தோன்றிற்று.

லீலா அனேகமாகத் தினம் காலையில் ஒரு தரம், அவன் வீட்டுக்கு வந்து போய்க்கொண்டிருந்தான். ஒவ்வொரு வேளையும் மாமாவுடன் பேசுவாள் - வலியவே வந்து பேசுவாள். நின்று அர்த்தப்புஷ்டியான புன்சிரிப்பு சிரித்துக்கொண்டே பேசுவாள். தன் வசீகர சக்தியைப் பரிபூரணமாக உணர்ந்த பெண்மையின் நம்பிக்கையுடன் பேசுவாள்.

லீலாவின் அக்கா ராஜி இவ்வளவு அப்பட்டமாக நடந்துகொள்வதில்லை; ராஜாவுடன் நேருக்கு நேர் பேசுவதில்லைதான். எனினும் அவள் நடத்தையிலும் தெளிவாகவே தெரிந்தது அழைப்பு. பெண்மையின் நித்யமான அழைப்பு அது. போகும் போதும் வரும் போதும் ராஜி ஓரக்கண்ணால் ராஜாவைப் பார்த்துவிட்டுப் போவாள் - யாரும் கவனியாமல் இருந்தால், அர்த்தப்புஷ்டியான புன்சிரிப்புடன் நானித் தலைகுனிவாள். அந்த நாணமும் செயலும் எவ்வளவு செயற்கையானவை என்று ராஜா அறியாமல் இல்லை. அதைப் பெண்மைக் கலையின் வெற்றி என்றே கூறவேண்டும் - அதுவும் ‘அந்த மாதிரிப்’ பெண்களுக்கு சுலபமாகவே படிந்து, தலைமுறை தலைமுறையாக மனித குலத்திடை வளர்ந்து, பண்பட்டுவிட்ட கலை அது!” (காவ்யா சண்முகசுந்தரம் (தொ.ஆ.), 2012, க.நா.சு. (நா.ஆ.), க.நா.சு. கதைகள் - 2, ‘ஏழுபேர்’, பக். 400-401, Kavya Sanmugasundaram, 2012, K.N.Su, Elupyer) பெண்களின் குணங்களாகச் சொல்லப்படும் அச்சம், மடம், நாணம் ஆகியவற்றை தனக்கேற்ற சமயங்களில் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் விபச்சாரப் பெண்களின் குணாதியங்களை மேற்கண்ட வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகிறது. சமூகத்தால் அல்லது பொருளாதாரத்தால் நேர்ந்த அவலம், பெண்மையை செயற்கையான முறையில் மாற்றிக்கொள்ள வழிவகுத்திருக்கிறது. அழகும் கவர்ச்சியும் பெண்மைக்கு ஆபத்தான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்பதை இப்பிரதி உணர்த்தியுள்ளது. இதற்கு நேர்மாறாக ராஜா என்ற ஆண் இப்பெண்களை நாடாமலிருந்தால் வெட்கக்கேடு என்று சிந்திப்பதற்கும் சமூகம் முனைந்துள்ளது.

இதேபோல க.நா.சு.வின் ‘வாழ்ந்தவர் கெட்டால்’, ‘பெரிய மனிதன்’ போன்ற பிரதிகளில் உள்ள கதைமாந்தர்கள் முதலில் செல்வந்தர்களாக, பெரிய மனிதர்களாக இருந்ததாலும், தாங்கள் செய்த தவறுகளைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறது. மேலும், தான் எந்நிலையிலும் தங்கள் அந்தஸ்திலிருந்து கீழிறங்காத வாழ்வியலை மேற்கொள்வதாகவும் காண்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக இவருடைய பிரதிகள் பெரும்பாலும் சமூக விளைவுகளினால் மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பலவகைப்பட்ட மாற்றங்களை, மனித மனத்தின் எண்ணவோட்டங்களை தத்துவார்த்த ரீதியாகவும் அழகியல் தன்மையுடனும் பன்முக ஆளுமைகளுடன் வெளிப்படுத்துகிறது.

பாரபாஸ் - போர்லாகர் டுவிஸ்ட்

க.நா.சு. ஒரு படைப்பாளியாக இருந்தது போலவே மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் இருந்தார். 7 நாவல்களையும் 18 சிறுகதைகளையும் பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழில் பெயர்த்திருக்கிறார். இவற்றில் ஒன்றுதான் ஸ்வீடீஸ் எழுத்தாளரான போர்லாகர் டுவிஸ்டுவின் ‘பாரபாஸ்’. நோபல் பரிசு பெற்ற இந்நாவல் கிறிஸ்தவ மதம் குறித்த நம்பிக்கையை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. கொல்கோதா நகரில் ஏசு கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்படும் போது நடந்த மரண அவஸ்தையை ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரையில் ஒரு துளிகூட விடாமல் பார்த்துக்கொண்டு நின்ற பாரபாஸ், அத்தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பின், அவர் தான் ஏசு என்பதை அறியாமல் இருக்கிறான். ஆனால், அங்குள்ள மக்கள் இவனுக்காகத்தான் அவர் உயிர்த்தண்டனைப் பெற்றதாகக் கருதி, இவனை அயோக்கியன் என்றும் கேடுகெட்டவன் என்றும் கூறி வெறுக்கிறார்கள். எனினும், அம்மக்களிடம் சென்று ஏசு கிறிஸ்துவின் குணங்களைத் தெரிந்துகொள்வதாக கதை நகர்கிறது. ‘கடவுளின் மகன்’, ‘உயிர்த்தெழுதல்’, ‘குரு’, ‘ஒருவரை ஒருவர் நேசித்தல்’ போன்ற கிறிஸ்துவின் நம்பிக்கைகளை நம்ப மறுக்கும் அவன், இறுதியில் சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்ப்பிரியும் போது ‘என் ஆன்மா உன்னிடம்(ஏசு) சேரட்டும்’ என்று சொல்லி இறப்பதாக கதை முடிவடைகிறது. கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பற்றியும் அச்சமயத்தின் மீது மக்கள் கொண்ட நம்பிக்கைக் குறித்தும் இப்பிரதி

எடுத்தியம்புகிறது. சமயத்தின் மூலம் மனிதமனங்களை ஆட்கொள்ளச் செய்யும் தன்மையை இது வெளிக்காட்டுவதோடு, பலவித மாற்றங்களையும் நிகழ்த்த முடியும் என்பதை உணர்த்துவதாக உள்ளது.

“அரண்மனையின் வெளிமுற்றத்திலே அவரை முதல்முதலாகப் பார்த்தது முதற்கொண்டே அவர் ஒரு விசித்திரமான மனிதர், விந்தையானவர் என்கிற எண்ணம் ஏற்பட்டுவிட்டது பாரபாஸிக்கு. ஏன், எதனால் என்று சொல்லத் தெரியவில்லை. மனத்தில் தோன்றியது அது. அந்த ஆசாமியைப் பொன்று வேறு ஒரு ஆசாமியை அதற்குமுன் பார்த்திருப்பதாக பாரபாஸின் நினைவுக்கு வரவில்லை. சிறையில் பலகாலம் அடைப்பட்டிருந்து விட்டு வெளியே வந்திருந்த இவன் கண்களுக்கு அந்த வெளிச்சம் பழக்கப்படாததால் ஏற்பட்ட தோற்றமாகக் கூட இருக்கலாம். முதலில் அந்த மனிதரை அசாதாரணமான ஒளி சூழ்ந்திருப்பது போலத் தோன்றியது. ஆனால் சிறுநேரத்தில் தானாகவே அந்த ஒளி மறைந்துவிட்டது.” (காவ்யா சண்முகசுந்தரம் (தொ.ஆ.), 2012, க.நா.சு. (மொ.ஆ.), க.நா.சு. மொழிபெயர்ப்பு கதைகள் - 1, ‘பாரபாஸ்’, பக். 384-385, *Kavya Sanmugasundaram*, 2012, K.N.Su, Parapas) ஏசுவின் உருவத்தை பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அவரின் குணங்களை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. எனினும் மக்கள் அவர் மீது கொண்ட நம்பிக்கையை நினைத்தால் பாரபாஸிக்கு பைத்தியக்காரத்தனமாகத்தான் தோன்றுகிறது. அதனால்தான் அவரை விசித்திரமான மனிதராக அதீத சக்திகள் கொண்ட மனிதராகக் கருத நேரிடுகிறது. சாதாரண மனிதனின் மனத்தில் ஏற்படும் சந்தேகங்களை, நெருடல்களை இப்பிரதி எடுத்துச்சொல்கிறது.

“வாழ்க்கையில் ஒரு லட்சியத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்துகிற நூல்களுக்கே நோபல் இலக்கியப் பரிசு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது அந்தப் பரிசை ஏற்படுத்திய நோபலினுடைய எண்ணம்.” (காவ்யா சண்முகசுந்தரம் (தொ.ஆ.), 2012, க.நா.சு. (மொ.ஆ.), க.நா.சு. மொழிபெயர்ப்பு கதைகள் - 2, ப.வ., *Kavya Sanmugasundaram*, 2012, K.N.Su, K.N.Su. Translation Stories) என க.நா.சு. நோபலின் எண்ணத்தை குறிப்பிடுவது போல பாரபாஸ், தன் வாழ்க்கையின் லட்சியமாக கிறிஸ்துவை உணர நினைத்ததாகவே இப்பிரதி அமையப்பெற்றுள்ளது.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை அணுகும் வாசகர் அல்லது ஆய்வாளர் க.நா.சு.வின் எழுத்தினை வாசிக்கும்போது, அதன் தீவிரத்தை உணர்ந்துகொள்வதோடு, அறிவையும் செறிவாக்க உதவும். தமிழ் இலக்கிய உலகில் அவரைப் பற்றிய சரியான புரிதல் இல்லாத காரணத்தினால்தான் இன்றுவரை அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டவராகவே இருக்கிறார். எனினும், அவருடைய படைப்புகள் ஆற்றிய பங்கு என்றைக்கும் நிலைத்திருக்கூடியது.

REFERENCES

- Ganeshan. P.C., (1988), Ka.Na.Su.vum Kailasapathiyum, Kavya Pathipagam, Chennai.
- Kavya Sanmugasundaram, (2012), K.N.Su, K.N.Su. Stories – 1, Pithapoo, Kavya Publications, Chennai.
- Kavya Sanmugasundaram, (2012), K.N.Su, K.N.Su. Stories – 2, Eluper, Kavya Publications, Chennai.
- Kavya Sanmugasundaram, (2017), K.N.Su, K.N.Su. Katturaigal – 2, Started for One Literay Movement, Kavya Publications, Chennai.
- Kavya Sanmugasundaram, (2017), K.N.Su, K.N.Su. Translation Stories, Parapas, Kavya Publications, Chennai.
- Kavya Sanmugasundaram, (2017), K.N.Su, K.N.Su. Translation Stories, Kavya Publications, Chennai.
- Thanjai Prakash, (2001), Indiya illakiya sirpigel, K.N.S., Sakithya Akadamy, Delhi.
- Thirumalai, M., (1979), Tamil Sirukathai Netrum Indrum, Ainthinai Pathipagam, Madurai.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

வராக பதிப்பகம்